

Limburg

Een strafblad met nuances

13-07-2016 om 06:04 door Hans Goossen en Theo Sniekers

Foto: ANP

Met zijn uitspraak in de corruptiezaak rond Jos van Rey zorgde de Rotterdamse rechtbank vooral voor gemengde gevoelens. Bij de drie veroordeelden, maar ook bij het Openbaar Ministerie. Ze kregen dan ook allemaal een fikse veeg uit de pan van de rechter.

Een strafblad. Met het stempel van corruptie, omdat Jos van Rey zich heeft laten omkopen door projectontwikkelaar Piet van Pol. Veroordeeld wegens geknoei met stempassen en volmachtbewijzen. Veroordeeld ook voor het schenden van zijn ambtsgeheim. Maar vrijgesproken van witwassen en het ronselen van stemmen, terwijl de Rotterdamse rechtbank ook gehakt maakte van de door Van Rey als uiterst pijnlijk ervaren beschuldiging van het Openbaar Ministerie (OM) dat de politicus zijn vriend ten nadele van zijn geliefde stad zou hebben begunstigd bij de miljoenenprojecten van Van Pol in Roermond. En ook zeker niet onbelangrijk: van de twee jaar cel die het OM een dikke maand geleden tegen Van Rey had geëist, bleef een taakstraf van 240 uur over.

Bij Van Rey, die na het verlaten van het rechtbankgebouw bijna onder de voet werd gelopen door cameraploegen, vochten opluchting en teleurstelling dan ook om voorrang. En hij was niet

de enige, ook bij het OM, dat volgens de rechtbank niets aan het toeval had overgelaten in het jaren durende corruptieonderzoek naar de Roermondenaar, kampten ze met dubbele gevoelens.

Tikken

Op het belangrijkste punt van de dagvaarding – de beschuldigingen van corruptie – scoorde justitie weliswaar een veroordeling van zowel Van Rey als Van Pol (taakstraf van honderd uur) en de derde verdachte Tilman Schreurs (schuldig zonder straf), maar het OM kreeg ook een paar fikse tikken op de vingers. Niet voor niets maakte justitie meteen al bekend in hoger beroep te gaan tegen de in haar ogen te lichte straffen voor het duo Van Rey en Van Pol. Over een nieuwe rechtsgang tegen ‘kleine vis’ Schreurs denkt het OM nog na.

De pijn bij de officieren van justitie zat ’m vooral in het aan flarden schieten van de lezing dat de politici met hun besluiten miljoenen in de zakken van Van Pol lieten vloeien. Rechtbankvoorzitter Jacco Janssen geloofde nog wel dat rond de gang van zaken bij de grote projecten van Van Pol een onwelriekend luchtje hing van de schijn van belangenverstrengeling en vriendjespolitiek, maar de aangedragen bewijzen voor daadwerkelijke begunstiging overtuigden hem allerminst. „Een te gemakkelijke en toch eigenlijk een bijna blote stelling”, luidde zijn voor het OM harde conclusie. Zelfs nadat hij de drie officieren van justitie tijdens het proces had uitgenodigd en aangemoedigd om meer werk te maken van die beschuldiging, bleven ze in gebreke, vervolgde hij zijn oorwassing.

Naar het oordeel van de rechtbank heeft Van Rey als bestuurder niet integer geopereerd en zich schuldig gemaakt aan corruptie door om giften te vragen voor zijn campagnebv en mee te gaan op voetbal- en vastgoedreizen. Maar die corruptie nam volgens de rechtbank niet de vormen van „grootschalige ernstige fraude en corruptie” aan die het OM wilde doen geloven. Van Rey heeft zijn eigen zakken niet gevuld en geen tegenprestaties geleverd. „Van die corruptie is slechts de voorkant vast komen te staan.”

Wegpoetsen

Door in hoger beroep te gaan wil het OM de dubbele gevoelens over de uitspraak alsnog wegpoetsen. „Wij denken dat we wel degelijk aangetoond hebben dat Van Rey Van Pol heeft bevoordeeld”, stelde justitiewoordvoerder Jirko Patist.

In het rijtje van mensen met dubbele gevoelens sloten ook de raadslieden van de drie veroordeelden zich aan. „Ik weet niet of ik blij moet zijn of niet”, mijmerde Peer Szymkowiak, raadsman van Van Pol. „We hebben voor 90 procent gewonnen, maar voor 10 procent niet. Twee

jaar cel is van de baan, maar er staat wel een veroordeling wegens omkoping.” Jules Heemskerk, advocaat van Tilman Schreurs, worstelde ook met die veroordeling. „Minder straf kan hij niet krijgen, maar toch...” Raadvrouw Gitte Stevens probeerde het vonnis voor Van Rey vooral van de positieve kant te zien. „De rechter heeft in elk geval gezegd dat er geen sprake is geweest van bevoordeling”, duwde zij de punaise nogmaals in het OM-vlees.

"Van Rey heeft niet gehandeld als een integer politicus en zo het vertrouwen in de integriteit van het openbaar bestuur geschaad."

Toch straalde ook Stevens allerminst van geluk. De verwijten van de rechtbank aan het adres van Van Rey waren namelijk evenmin mals. Hij heeft door zijn handelwijze het vertrouwen in het openbaar bestuur geschaad. En Van Rey is volgens de rechters geen ambtenaar van de groenafdeling die net een jaar in dienst is, maar een gepokt en gemazeld bestuurder die zijn sporen zowel in de lokale als de

landelijke politiek heeft verdiend. Hij had moeten weten dat het een station te ver is om giften van ondernemers te vragen voor zijn verkiezingskas. En van de burgemeestersbenoeming maakte Van Rey naar oordeel van de rechtbank „een poppenkast” door solliciterende partijgenoten van de VVD van informatie te voorzien over de vragen tijdens het sollicitatiegesprek.

Strafmaat

Bij het bepalen van de strafmaat hield de rechtbank nadrukkelijk rekening met de impact die het jarenlange onderzoek en de daarmee gepaard gaande schijnwerpers van de media op de drie verdachten hebben gehad. De berouwvolle Schreurs had daarmee zijn straf al gehad. Voor Van Rey en Van Pol achtte de rechtbank een onvoorwaardelijke straf te veel van het goede en een voorwaardelijke zinloos. Het tweetal heeft volgens de rechtbank zijn lesje wel geleerd.

[Bekijk hier de digitale tijdslijn van het proces-Van Rey](http://dossiervanrey.limburger.nl/#/intro)
(<http://dossiervanrey.limburger.nl/#/intro>)